הני ליטויץ לבית בכוך

נולדה: 13.8.1916 נפטרה: 18.6.87

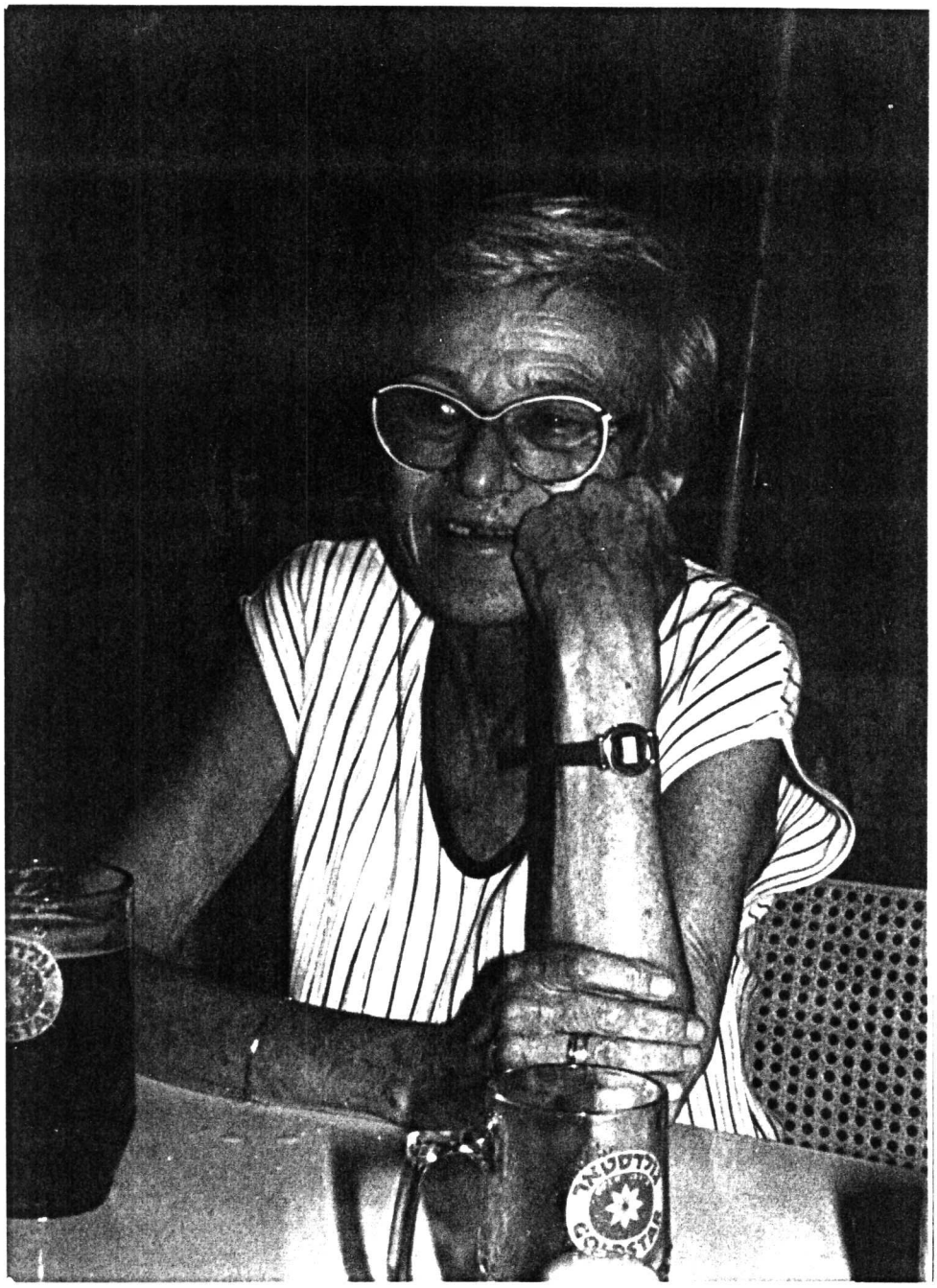

בספרו של ויקטור פרנקל "האדם מחפש משמעות",
הוא כותב: "יש משמעות לא רק לכח, לגבורה ולהצלחה. אם יש בכלל
טעם לחיים בכלל שתהיא גם משמעות לסבל. הסבל כחלק
הלתי נמנע של החיים, אל בדמותם של הגבורה והמוות.
אין שמחות לחיים בלי סבל. הדרך שבא את גבולו
ואת הסבל הכרוך בו, הדרך שבה הלא נושאו את גבו,
נותנת לו הזדמנויות למבחר - אל בתנאים הקשים ביותר -
להוסיף לחיים משמעות עמוקה יותר. אפשר שיעמדו
בו אומץ רוחו, הדרת כבודו ואהבת הבריות שבו..."
הני נשאה את סבלה בגבורה התקרה והראה בלתי שראוי.
אי-בעם, הני רצתה לאורך כל הדרך להמשיך לשמוח ו...לחיות.
ואנחנו נזכור את הני
כמו שהיא בחייה, בימים הרעים, לא בימים הקשים.
בשמחת הימים ולא בחוכה המהולל הכואבים.
אנחנו נזכור את הני
שמגיד מעמיקה בכל המתרחש, שמכירה את כוחנו
ל אהבותינו וחולשותינו.
נזכור את הני שאהבה להפתיע ולשמח,
נזכור את הני בחוכה שבאו מכל הלב,
חזק אוהב, משמעל ומתרגש.
אנחנו נזכור את הני בשמחת החיים שלה
בהלכון הנצ שלה לחיות.

...נזכור אותך הני בתוכנך, לא בחולשתך.

שרי. 18.6.88

לכל איש יש שם

שנתן לו אלוהים

ונתנו לו אביו
ואמו

הנה עם אמה ויוסי

לכל איש יש שם

שנתנו לו קומתו
ואופן חיוכו
ונתן לו האריג

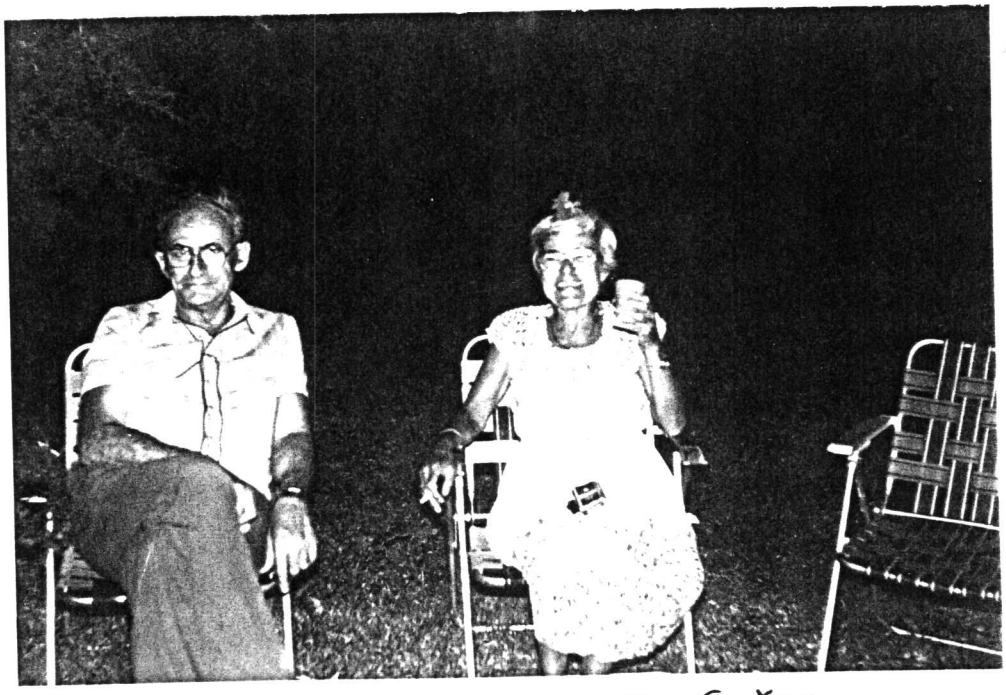

בקבץ של בתמר

הביקור האחרון שלנו בהולנד.

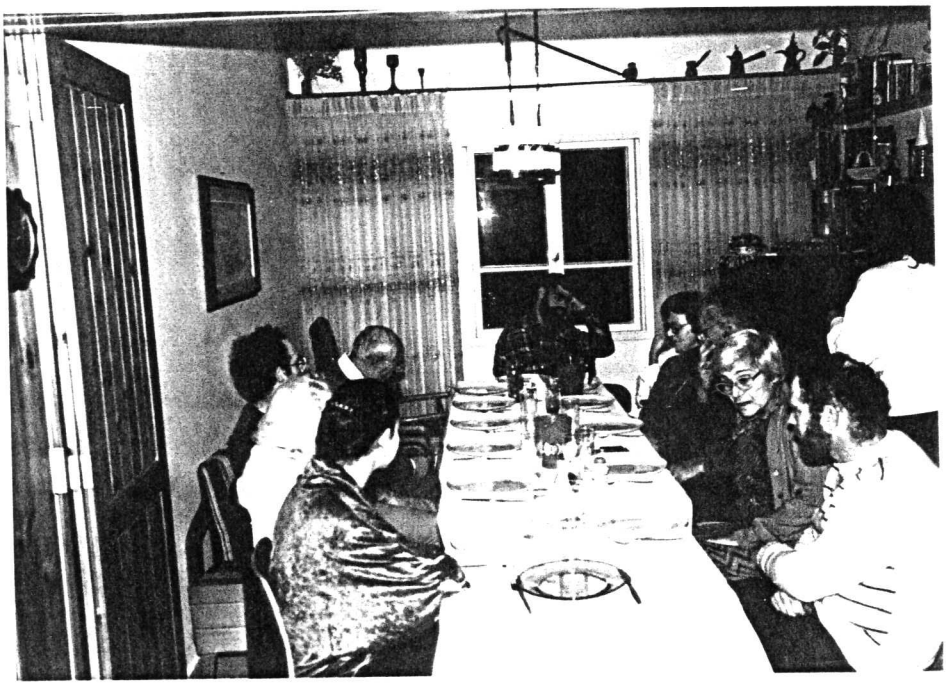

באורלי משפחתי

לכל איש יש שם

שנתנו לו המגלוו

ונתנו לו שכנגו

הנה - תמונת מדבה אופיינית!

מלך מאה, יושב אל שולחן, מאחר ומולו אדם – לצון

ביתם של הני וינסל היה פתוח תמיד לחברים מהאולפן,
הקשר איתם נשמר והתהדק במשך השנים - טלפונים, ביקורים, מתנות.

התמונות אלו בולו הני וינסל בחברתם של בנים בקבלת פנים, לא
סיבה שיתרד הם אורחנו עבבו בה את הני וינסל, בהזדקנה.

לכל איש יש שנ

שנתנו לו חלאיו

ונתנה לו המיה

לכל איש יש שב

שנתנו לו שונאיו

ונתנה לו אהבת

אני ויפה עם אינגה (נמשפחת האולפן) ושני ילדיה.

לכל איש יש

שנתנו לו הו

ונתנה לו מ

לכל איש יש

שנתנו לו תו

ונתן לו עוד

יום הולדת 70, מוקשר בכל המשפחה - מחולות וממלכן - דבי [בחולות]

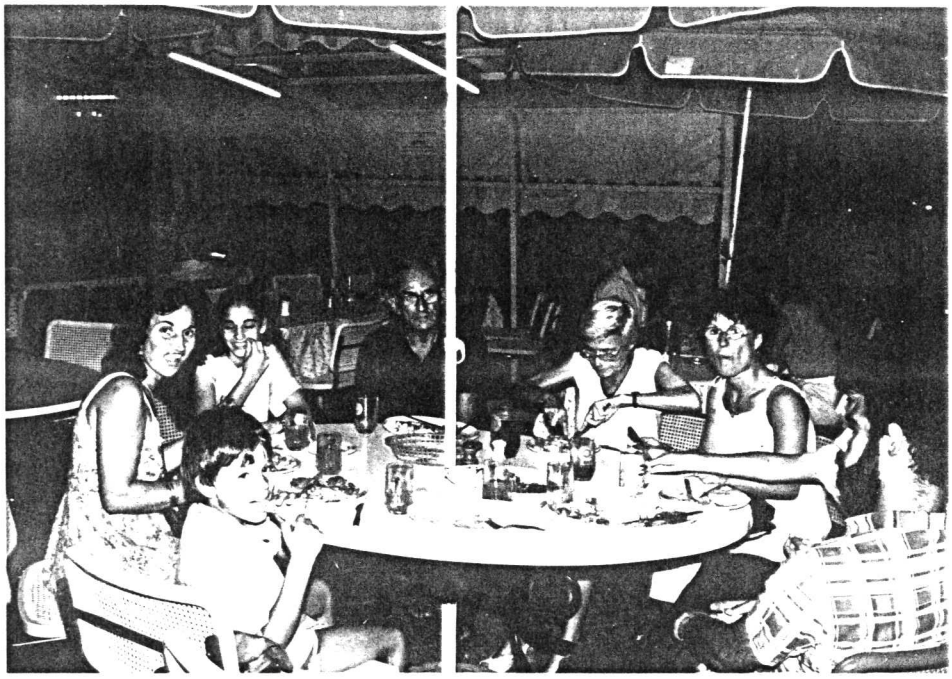

יום הולדת 70, חגיגה בנתניה ברוח צנועה, בירה וצ'יפס.

עם המשפחה בחוריות.

לכל איש יש שו

שנתן לו הים

ונתן לו

מותו.